

Η ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ ΤΗΣ.

Ἐδῶ ἡ λύπης φεύγουνε, ἔδῶ ξεχνιοῦνται οἱ πόνοι!

Ἄκου στὰ δένδρα τὰ ὑψηλά

Πῶς χύνει νόστιμη λαλιὰ

Τὸ ἔρημο τὰς δόνας.

Δὲς ὁ σπουργίτης πῶς πετᾷ κι' ἀνοίγει τὰ φτερά του,

Κι' ἀπὸ κλαρὶ σ' ἄλλο κλαρὶ

Θάει γυρεύει νὰ εὕρῃ

Νὰ ψάλλῃ τῇ χερσὶ του.

Τὸ κύμα ἄκου σιγαλὸν παρέχει μουρμουρίζει·

Γιὰ δέτο πῶς κατρυκυλᾷ,

Πῶς εἶν' ἡ θάλασσα γελᾷ. . .

Πόσο γλυκὰ κοιμίζει.

ὦ, ναί! θυμοῦμαι μιὰ φορὰ ἔδῶ κοντὰ στὸ ξέμμα

Σὲν νάειδα κόρη λιγερὴ

Ὅτι νὰ ἔχῃ θλιβερὴ

Καὶ δακρυμένο βλέμμα.

Ἦσαν μικρὸς κι' ἀγάπησα· ἡ ἀπιστὴ μ' ἀφῆκε!

Ὁ νοῦς μ' ἔκτομα τὴν ζητεῖ,

Αὐτὴ μὲ νέον ἐρχοτὴ

Τὴν εὐτυχίαν βρῆκε

(Ἰούνιος 1870.)

ΦΑΙΔΩΝ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ.

«Que nul soin ne te tourmente.
Aimons nous, aimons toujours
la chanson la plus charmante
est la chanson des amours.»

V. Hugo.

Ἰδέ! ἡ φύσις ἄπασα φιδὸν μᾶς περιβάλλει,
καὶ ὑπὸ φύλλωμα πυκνὸν ἡ ἀπῶν ἡ λάλις
τὸ ἔρημο τὸ περιπαθὲς καὶ ἐμμελὲς τῆς φύλλης
εἶναι τὸ πᾶν ἐπὶ τῆς γῆς, φῶς, ἁρμονία, κάλλος.

Ἰδέ! κυλίζει ἥρεμος τὴν ἀργυρᾶν του δόνην
ὁ ῥύαξ, καὶ τὴν γλοερὴν κοιλάδα διατρίβει,
Ἰδέ, τὸ σμήνος τῶν στρουθίων εἰς γλοερὴν μυρτίνην
κ' εἰς βοδοδάφνην εὐθελῆ εὐθύμως περυσίζει.

Ἰδέ! εἰς ἄλση εὐσκήν τὴν ἐμπύθη τραγὸνα
ζητοῦσαν τῆς συντρόφου τῆς τὴν τραφερὰν θωπεῖαν,
τὴν φιολεὲν τῆς κτιζοῦσαν, ἰδὲ τὴν χειλιδόνα,
τοῦ εὐμπαντος, ὦ, ἄκουσον τὴν θείαν ἁρμονίαν.

Ἐλθέ λοιπὸν ἀφοῦ τὸ πᾶν εὐδαιμονεῖ καὶ χεῖρει,
ἔλθε κ' ἡμεῖς εὐδαίμονες τοῦ κόσμου προδίδται,
ἐνὸς μαχικὸς ἀπὸ τοῦ μέλλοντος μαρμαίρει,
τῶν μυστηρίων τοῦ παντός νὰ γίνωμεν οἱ μύσται.

ἔλθε, μ' ἐλπίδας κι' ὄνειρα νὰ πλέξωμεν τὸν βίον,
ἔλθε νὰ συνενώσωμεν τὰς νέας μας καρδίας,
τῶν πάντων ἐπιλήτμονες, ἔλθε στιγμῶν ἐλπίων
ζωὴν νὰ ἀπολαύσωμεν μεστήν εὐδαιμονίας.

(30 Ἰουνίου 1870.)

Γ. Ν. Π.

ΤΑΞΕΙΔΙΑ. — ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΡΓΑ.

* * Ὁ κύριος Α. Habel ἐπεραιώσε κατ' αὐτὰς
ἐπταετὲς ταξείδιον ὅπερ ἐπεχείρησεν ἐν τῇ ὑπὸ
τὸν τροπικὸν Ἀμερικῇ. Ἀφοῦ διέμεινε δέκα μῆ-
νας ἐν τῷ ἰσθμῷ τοῦ Παναμᾶ, ἐπεσκέφθη τὰς
πέντε πολιτείας τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς, Γου-
ατεμάλα, Χονδούρας, Σαλβαδόρ, Νιγνράγουα
καὶ Κόστα-Ρίκα· ἔπειτα διευθύνθη πρὸς τὴν Ν.
Ἀμερικὴν διέτρεξε τὴν Κορδιλλέραν τῶν Ἀν-
δεων ἐν τῷ κράτει Κάροκα, τὴν Νέαν Γρενά-
δαν, τὴν δημοκρατίαν τοῦ Ἰσημερινοῦ καὶ τὴν
Περουβίαν. Τέλος ἐκλείσε τὸ ταξείδιόν του ἐπι-
σκερθεὶς τὰς νήσους Κίνχας καὶ διαμείνας πέντε
μῆνας ἐν τῷ ἀρχιπελάγῳ Γαλαπάγος. Ἀντικεί-
μενον τῶν ταξειδίων του ὑπῆρξεν ἡ τῆς φύσεως
σπουδὴ, ἔκαμε δὲ σημαντικωτάτας καὶ σπου-
δαιοτάτας ἀνακαλύψεις.

* * Ἐπεραιώθη κατ' αὐτὰς νέα σιδηρὰ γέ-
φυρα ἐνώνουσα τὰς δύο ἄκρας τοῦ ποταμοῦ Νια-
γάρα. Ἡ γέφυρα αὕτη ἦν μόνη ἡ ἀμερικανικὴ
τόλμη ἡδύνατο νὰ φέρῃ εἰς πέρας ἔχει μῆκος
1268 ποδῶν, ὑπέρκειται δ' ἀβύσσου 180 ποδῶν.

* * Ἀφοῦ ἐκόπη ὁ ἰσθμὸς τοῦ Σουέζ, ἡ ἀν-
θρωπίνη ἐπιστήμη ἀναζητεῖ ἄλλην ἐργασίαν.
Καὶ δὲ ἀνευρέθη ὑπεγράφη ἤδη μετὰ τῆς ἀμε-

φικανικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀνωμόμου τινος ἐται-
ρίας σύμβαισις πρὸς τεμὴν τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Πα-
ναμᾶ.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ.

* * Παρέχομεν στατιστικάς τινας περὶ σιδηρο-
δρόμων πληροφορίας, εἰλημμένας ἐκ προσφάτου
συγγράμματος. Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρ. μέχρι τῆς 31
Δεκεμβρίου 1867, 90,000,000 ἐπιβάται ἐτό-
χνασαν τοὺς σιδηροδρόμους. Ἀποβλέποντες δ' εἰς
τοὺς πληρωθέντας καὶ φονευθέντας παρατηροῦμεν
ὅτι ἀναλογεῖ εἰς μὲν φονευμένος ἐπὶ τεσσαρτάκοντα
πέντε ἑκατομμυρίων καὶ εἰς πληρωμένος ἐπὶ
ὀκτακοσίων χιλιάδων. Ἐκ τῶν πληγῶν ὅμως αἱ
πλεῖστα εἶναι ἀπλαῖ στρεβλώσεις. Ὡς πρὸς τὰς
τοῦ 1869 εἰδήσεις ἐλλείπουσιν ἔτι αὗται, παρ-
έχομεν ὅμως τινὰς τοῦ 1868. Κατὰ τὸ 1868
τὸ μέσον μῆκος τῶν εἰς χρῆσιν σιδηροδρόμων
ἦν 15,824 χιλιομέτρων. Ὁ ὅλικός ἀριθμὸς τῶν
ἐπιβατῶν ἀνυψώθη εἰς 105,017, 972 καὶ ἡ
διετρεχθεῖσα μέση ἀπόστασις ἦν 37 χιλιομέ-
τρων, τὸ ὅποιον ἀναλογεῖ πρὸς 3 δισεκατομύ-
ρια καὶ 900 ἑκατομμύρια ἐπιβατῶν μεταφεροθέν-
των εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς χιλιομέτρου. Τὰ ἐμπο-
ρεύματα τὰ μετενεχθέντα διὰ τῶν μικρᾶς τα-
χύτητος ἀτμαμαζῶν ἦσαν 42,078,413 τόνων
τὸ διάστημα ὅπερ κατὰ μέσον ὅρον διέτρεξαν
150 χιλιομέτρων ἢ 6 δισεκατομμυρίων 300
ἑκατομμυρίων μετενεχθέντων εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς
χιλιομέτρου. Αἱ ἀκαθάριστοι πρόσοδοι ἀνέβησαν
ὥς πρὸς μὲν τοὺς ταξειδιώτας μὴ συμπεριλαμβ-
ανομένου τοῦ 10 % εἰς 211,241,170 φράγ-
κα, ὥς πρὸς τὰ ἐμπορεύματα μικρᾶς ταχύτη-
τος εἰς 385,376,845 φράγκα καὶ ὥς πρὸς τὰ
διάφορα προϊόντα τῆς μεγάλης καὶ μικρᾶς τα-
χύτητος εἰς 78,646,264 φράγκα. Ἐν ὅλῳ
675,264,279 φράγκα, τοῦτέστι 42,700 φρ.
ἀνὰ χιλιομέτρον.

* * Ἀναλόγως τοῦ ζῶντος βάρους τὰ ζῶα
παρέχουσι διάφορον ποσότητα κρέατος. Οὕτως
οἱ κοινοὶ βόες τῶν κρεοπωλείων παρέχουσι κα-
θαρὸν κρέας κατὰ μέσον ὅρον 57 τοῖς % τοῦ
ζῶντος βάρους. Οἱ ἐκλεκτοὶ βόες κατὰ μέσον ὅρον
65 τοῖς %. Οἱ ἰσχνοὶ βόες 50 τοῖς %. Αἱ
ἀγελάδες 65 τοῖς %. Τὰ πρόβατα παρέχουσι
51, 60 καὶ 63 τοῖς % ἀναλόγως τῆς περιποιή-
σεώς των. Οἱ χοῖροι 70—85 τοῖς %. Αἱ δὲ
ὄρνιθες ἔτι πλέον. Οὕτως ἂν λάβωμεν δύο ὄρ-
νιθας τὴν μὲν ἰσχνὴν ζυγίζουσιν ζῶσαν 1 χιλ.

150, τὴν ἑτέραν παχεῖαν ζυγίζουσιν 1 χιλ.
847 ἔχομεν

	ἰσχνὴ ὄρνις	παχὴ
Κρέας καὶ λίπος....	74 τοῖς %	83.12 τοῖς %
Πτερὰ.....	7 »	4.76 »
Αἷμα καὶ ἐντόσθια	18 »	10.88 »
Ἐξάτμιτις.....	1 »	1.24 »

Παρὰ τῇ ἰσχνῇ ὄρνιθι ἡ ἀναλογία τῶν ὀστέων
πρὸς τὸ κρέας εἶναι 17 τοῖς %, ἐ-ὥ εἰς τὴν πα-
χεῖαν εἶναι 9 τοῖς %, ὅπερ σημαίνει ὅτι εἰς
τὴν δευτέραν ἡ τροφή μεταβάλλεταί εἰς κρέας
μᾶλλον ἢ ὀστᾶ. Ὁ K. Caffin d'Orsigny διὰ πε-
ραμάτων κατέδειξεν ὅτι ὄρνις 750 γράμμων εἰς
18 ἡμέρας φθάνει τὸ βέρος 1 χιλ. 500. Ἐξο-
δεύει δὲ πρὸς τροφήν· ἄλευρον μὲν 2 χ. 550,
γάλα 6 χ. 210 ἐπομένως μὲ 11 χιλιογράμματα
τῆς τροφῆς ταύτης παρέχομεν 1 χιλιογράμμου
κρέατος.

ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ.

* * Κατὰ τὴν θεατρικὴν περίοδον 1869-1870,
τούτέστι ἀπὸ τὴν 1 Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 31
Μαΐου, διακόσια πεντήκοντα ἐν χειρόγραφῳ
δραμάτων ἀπεστέλθησαν εἰς τὸ Γαλλικὸν Ὀδεῖον
ἀποτελοῦντα σύνολον 637 πράξεων. Τὸ παρελ-
θὸν ἔτος ὁ ἀριθμὸς τῶν χειρογράφων ἦτο ἑκατὸν
ἑξομῆκοντα, ὥστε αὐξήσις ὀγδοήκοντα καὶ
ἑνὸς χειρογράφων παρατηρεῖται. Τὰ διακόσια
πεντήκοντα ἐν χειρόγραφῳ ἀνεγνώσθησαν καὶ
ἐξετάσθησαν, ἐπὶ ἑκάστῳ δ' αὐτῶν συνετάσσετο
ἑκθεσις ὑποβαλλομένη εἰς τὴν κριτικὴν ἐπιτρο-
πὴν καὶ ἐκτιθεῖσα τοὺς λόγους τῆς ἀρνήσεως ἢ
παραδοχῆς. Δέκα μόνον δράματα ἐκ τούτων ἐγέ-
ναντο ἀποδεκτά.

* * Ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβαρίας ἡγόρασε πρὸς ἴδιον
λογαριασμὸν τὴν περίφημον μουσικὴν τριλογία
τοῦ μελοποιῦ Wagner τὴν συνισταμένην ἐκ
τῶν συντελεσθέντων μελοδραμάτων Walkyge
καὶ Rheingold καὶ ἐκ τοῦ ἤδη γραφομένου
Siegfried. Ἀντὶ τούτων ὁ Wagner θέλει
λαμβάνει ἐτησίαν σύνταξιν δεκαεὶς χιλιάδων
φράγκων, πᾶς δ' ἐργολάβος θεάτρου ὅστις θέλει
νὰ δώσῃ ἐν τῶν μελοδραμάτων τούτων, πρέπει
νὰ ἀπευθυνθῇ πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Βαβαρίας.